

Jakob B. Bjarnason, Síðu

“Vorboðinn”

Blað U.m.f. Vorboðinn
VII. ár. 3. tbl. 1922

1. Mars. Ján Ben. 3. hl. VII á 1922.

Um bóka lestur.

Það er almennt viðurkennt að við Íslendingar sé-
um bókhneigðis menn. Fjöldamargis útlendis
ferðamenn hafa gætt þess í ferðasögum sínum
og hin miltla bóka útgáfa he's hjá okkur svo já-
mennis sem við erum, sannar einmitt að svo
er í raun og veru, og er það allt annað en að slíkt
veri að losa, þri lesta nítíamra og góðra bóka
gætu einmitt all stóran þátt í að fróska okkur
og fullkomna bæði andlega og líkamlega

Þetta er þess vegna en bóka laus að vera segis
málsháttur einn, og viðist sem svo að höfundur
hans hafi haft góða hugmynd um nítíamri bóka-
anna, og hverju miltlu þas gæta áskað í þá
allt að flitja mannum þeti nar þet íngunni.

Við svegas um land all eru bókaonem, eða með
öðrum ördum sagl menn sem Raupa þakur og það
máste þlestas þas þakur sem út Roma, sumis
þvesjís að minsta þosti og eg gæti þriáð þri á þá

veru þau heimili sem engar bettur hafa til lesturs
þó eru og lestur félög og bókasöfn bæði í sveitum
og kaupstíðum, sem allis geta allt kost á að notfara
sér og eru það mjög nauðsynlegar söfnarit þri þar
geta þeir sem einhverna hluta vegna annaðhóð
viga elki eða geta elki varid þi sínu til bóka
kaupa, gengid bettur að lani gegn mjög vegu
endurgjaldi

En sá galli er á glesum þeirri lestur félögum
sem eg hef þekkt að þau vesfa margtelli öllu þi
sínu til kaupa á bókum til skemtillesturs, svo
sem skáldsögum bæði innlendum og iðlendum
og góðabókum sem er þá skemtilum allt annað
en úrnal. Eggi ber þri að meita að þessas bettur
eru ef til vill nauðsynlegar með öðru góðu, en
més finst þó að meiri áherslu ætti að leggja á
það að hafa þas bettur sero manni geta þorrid
að meiri notum en þessas skáldsögur gera.

Lestur félög í sveitum ætlu til dæmis að útrvega
sér allar þas bettur sem um búskap fjalla, sem

geta aukid þekkingu sveitafólksins á viðfangs-
efnum sínum, þri það veitir rist elki af, við
er elki komris svo langt á vauð búskaps-
þekkingarinnas ennþá. Þó mætti nefna
margas fleiri fræðibettur sem sjálf sagt er
að lestur félög hafi á bóðstólum, aðrar en þas
sem veindinis um búskap fjalla, þri enda
þá síu fræðsla sé öðru sveitamonnum
nitörmust, þá skadas það als elki þó mætur
hafi ofuslilla þekkingu á fleiru en einu
sardi. Til dæmis mætti nefna þenslu bettur
í leitfirni og leitramsvefngum og alskonas
í þróttum enngsemur bettur sem geta gefid
manni ofuslilla hugmind um umhverningu.
Eg til það nú rist að til síu salsvest mög
lestur félög sem einmitt leggja áherslu á
kaup slittra bóka, en þri midur eru þau
af þá, og eg held einmitt að skáldsögurnas
síu hja salsvest mögum, mun þas þorrid
gestis en slitras bettur.

En mótunum af skáldsögum og fræðibókum es
sist samant jafnandi. Þó eru nafnlausir þess skáld-
sögu sem gita gisti meira en að skemta manni
í skrifum þess gita líka hafi betandi áhrif á
mann, en þó es það mikill meiri hluti skáld-
sagna sem aðeins es lílegt stundasgaman
að lesa og eru svo mást glimdas jafnsamanna
og maður hefur lokið við lesur þessra.

Mis finst að lesra félögum eða als elski að
kaupa nema ísraels bækur, góðar fræðibækur og
bókur úr íslenskum skáldsögum og góða bókum.

Ruskið gita þess þá mery þess þess ef þeim
annars virðist það svara þessnaði.

Eg þessi en salsverð marga mery sem
elki bíta þess mery með að kaupa og lesa all
mögulegt vestr sem úr þessum á íslenskum
heldur seilast þess úr þessum srið íslenskum þess
-urmas eftir dómannaðessli sem es einstis virði
og sem mikkið þess þess hafa skáldleg áhrif á
mann, heldur en betandi, og es þri þess sammar.

lega illa þess sem þess þess þess þess.

Það es eigi svo að skilya að eg með þessu
vilji þess þess allra úllendra þess.
Nei síður en svo! Í þessum annara þess
es nafnlausir mestu aragrú af mery og
mery þess þess sem allur Íslendingum
veri elki síður gagnlegt að lesa, en aðessum
þessum. En ~~þessum~~ þessum þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess
af þessum sem einna helst kaupa úllenda þess.

Þess þess þess es orðin salsverð almennus
þess þess þess, og veindar þess þess
en alþessum, og munu þess vera þess þess
engros þess þess hafa aflað þess í þessum grein
Eg es þri helst að hugsa að þess mikla áhersla
sem lögd es á dónskum mánið þess þess
þess í þessum þessum að þess giti stelli þess
stundis við eða. eitt þessum þessum
lestur danskra rómanna. Þó vil eg elki þess
svo djúft í árina að stóð þess að sá þess þessum

hjá öllum. Þónskuráunmattan kemur manni
að fremur diltun notum f ef maður ^{elles ses að} vill þessari
um umheiming og við skipti við Dani eru orðin
að eg held mun minni en við yrmsar aðras
þjóðis til dæmis Englendinga og Ameríku-
mennt, svo valla ætli það að selja á eftir
mönnum við dónskulardómum.

Þis leitt ætli menn að gera sem minst að
lestri útlendora sögu bóka og verja sem gestum
Kronum til Kaupa á þeim þripad er áreiðan
lega eign sem eltri borgar vegsti af verði sínu
hrad þá heldur ~~af borgarinn~~ ^{líka} að eg tali mér
eltri um hrad skatleg. áhrif þar gita
þafi á sálaslif ~~innvið~~ manna.

Skemtiligas og þróðlegas betkur eru hin vesla
eign, eigandanum veði til gagns og skemtil-
unnas, og eg held að þó þas séu veindas nokkud
dyas spes skatlega eins og nú stendur. Það ad
engin þurfi að spá eftir þeim Kronum sem
þyris þas þasa, séu það eltri veinlins Klipor-

- as út ús hjarla sötunum eins og menn Romar
að orði, þri þas borga sig á svo margan hátt
Samt es hófið best í þri sem öðru þri verid
getus að sumum holti við að verja ~~það~~ of
morgum Kronum til bóka Kaupa og verst ef
að það sleedast þá midur uppbyggji legas
betkur með. Lítið bókasafn sem samanstendur
af gödum og núsömum bókum es áreiðanlega
betri eign en stórt bókasafn þas sem skatlegas
innlendas og útlendas eru meiri hletin.

Gomlu mennismis sögdu að bókaritid
yrði eltri latic í askana, og þis leitt virðast
þeis hafa vesid srasnis þjandmenn allra
boka, en timasnis bestast og mennismis með.

Nú es það alment viðmerkt að þess-
ingin es eill af þissu skilyrdunum til
þess að maður Romar áfram í heiminum
og til þess að ~~er~~ við i raun og veru verid
skuldum að heita menn. Og það eru mest
og best betkurmas sem gita gefid atkur

þesslingu á beði á þeim sriðum sem við stöfum
á og eins öðrum sriðum sem okkur getur verið gagn-
legt að kynna og það er óvælega mikill stíkur
sem maður getur haft af þeim ef þar eru lesnar
með gaumgafni

Sumstaðas hefi eg orðið þess var að menn
hafa hefi dagblöð í þilagi og er það að ymsu líti
gott þri þarum sem rífa fylgast vel með í stórn
málum og ymsum landsmálum eru blöðin
nauðsinleg en þau eru dít eins og veindas allt me
á tímum og þyris þá sök veigra sumis sé við að
Rauða þau notkueð að ráði sem annars þó hafa löngun
sif að lesa þau. Þó er þetta þagilegast í Rauplunum
en ef sif vill mun er þidasa hjá okkur í þveitunum
þas sem löngi er milli þessa. Að endingu vil eg hvetja
mening sif að afla sé og lesa sem flest af nítönum bókin
Eg hygg að siskubókasafnið hís á Blönduós sé allt of lítið
notað af okkur sveitarmönnum, en eg er þar ekki svo
þunous að eg geti srikt frá þri þum það að ég get
er þas að greiða er ráðlegt þins me að menn veini
mori ekki ginnist þas eilítt af nítönum bókin
J.M.B.